

[H. C. Toff.]

I lovforslaget står der, at i de dele af landet, hvor det ikke er klitdirektøren, der er den øverste klitmyndighed, men amtsrådene, skal det være amtsrådene, der udpeger overklitfogderne, men der står ikke noget om, hvem der udnævner, hvor klitdirektøren er den øverste myndighed, og da man gang på gang i lovforslaget træffer ordet overklitfoged, og denne overklitfoged har en ikke ringe myndighed, bør det også i lovforslaget præciseres, hvor mange der skal være, og hvor i landet de skal bo.

Der står også i den kommissionsbetænkning, der er tilstillet folketinget, og hvori der er udkast til en bekendtgørelse, at man påtænker eventuelt at antage landinspektører til at sætte de nye grænser for de fredede arealer. Det er vel et spørgsmål, om dette er nødvendigt.

Vi mener altså, at en klitlov til bekæmpelse af sandflugt er nødvendig, men vi vil i udvalget fremføre de synspunkter, jeg her har givet udtryk for, og medvirke til, at lovforslaget ændres på de punkter, jeg har været inde på.

Slipsager: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Kirkegaard, ikke kan være til stede, skal jeg sige et par ord om det foreliggende lovforslag.

Hvis lovforslaget vedtages, betyder det en ajourføring og en samling af tidligere love på dette område. Som allerede nævnt har der været nedsat et udvalg, der har gennemarbejdet disse problemer, men alligevel finder jeg anledning til at henstille, at man i udvalget tager de forskellige paragraffer op til behandling. Flere af paragrafferne er allerede nævnt, og jeg vil gerne pege på § 6, der bl. a. omhandler camping og adgang til stranden. Der står, at klitmyndighederne kan tillade og kan forbyde adgang til disse arealer. Jeg synes, det er lidt uklart, at de både kan tillade og forbyde; en af delene burde være nok. Hvis man kommer til en strand, hvor man ikke er kendt, skal man så opsøge en sådan klitmyndighed for at få svar på, om man har lov til at være der? Hvis klitmyndighederne kan forbyde det, kan man jo flytte sig, dersom de ikke finder, man har lov til at være der.

Med disse ord kan jeg anbefale lovforslaget til en grundig udvalgsbehandling.

Kristian Kristensen: Jeg vil egentlig gerne takke den højtærede landbrugsminister for fremsættelsen af dette lovforslag. Det er sikkert rigtigt som nævnt både i bemærkningerne til lovforslaget og i den højtærede ministers fremsættelsestale, at den stærkt tiltagende udvikling af turismen ude i klitterne, badeliv, sommerhusbebyggelse o. s. v., medfører, at lovgivningen på dette område trænger til en revision.

De betænkeligheder, det ærede medlem hr. Sønderup nærer, må man uden videre give ham medhold i. Man må nære betænkelighed ved at give sådanne bemyndigelser som de foreslåede til fredningsnævn o. s. v., så at disse kan gribe ind i bestående ejendomsrettigheder; men det er vel sådan, at vi står over for det dilemma, at enten må vi se i øjnene, at vi åbner mulighed for ubegrænset sandflugt, eller også må vi, hvis vi vil begrænse sandflugten, begrænse de enkelte menneskers mulighed for at gøre og lade, akkurat som de vil. Man kan også sige det sådan, at medens det ærede medlem hr. Sønderup er utryg over for lovforslaget, er jeg mere utryg over for sandflugten, og jeg vil hellere have lovforslaget og bekæmpe sandflugten, end jeg vil bekæmpe lovforslaget og tillade sandflugt. Og det er vel nok det valg, vi står over for. Men selvfølgelig trænger det foreliggende lovforslag til en nøje overvejelse i udvalg, og til en sådan vil jeg tilsige velvilligt medarbejderskab, for det er givet, at vi må finde frem til en lovgivning på dette område, en lovgivning, der er effektiv over for det, den skal være effektiv over for, nemlig sandflugten, uden at være unødigt nærgående over for enkeltpersoner.

Lynnerup Nielsen: Det er forståeligt, at der nu er fremsat forslag om en ny klitlovgivning. Det fremgår af det nedsatte udvalgs betænkning, og af de omfattende bemærkninger, der ledsager lovforslaget, at den nugældende lovgivning hviler på meget gamle, for nogles vedkommende over 100 år gamle, bestemmelser. Det må derfor være rimeligt, at denne lovgivning ændres og afpasses efter den tid, vi nu gennemlever, og efter de forhold, som nu kan være helt anderledes, hvilket vel ikke mindst gælder ved Jyllands vestkyst. Helt andre forhold kan nu være årsag til sandflugt end de naturkræfter, der i sin tid var de eneste,